

indefter, til Teatrene, Koncertsalene og Aftenselskabeligheden. De svære Omnibusheste dampede. Automobilerne gled truttende afsted med pyntede og glade Mennesker.

Paa Kongens Nytorv mødtes man igen af Mørket. Vognlygterne spejlede sig i den vaade Stenbro paa Farten ned mod Teatret, under hvis oplyste Loggia der var et Mylr som foran Flyvehullet i en Bikube.

Paa Hjørnet af Bredgade gik to Herrer forbi hinanden og hilste. Den ene af dem standsede, og der blev vekslet Haandtryk. Derpaa fulgtes de langsomt ud gennem Bredgade i lavmælet Samtale. Hvergang der nærmede sig nogen paa det samme Fortov, dæmpede de deres Stemmer yderligere eller tav helt, mens vedkommende gik dem forbi.

Den ene af Herrerne var en høj, forladen Mand med bart Ansigt, omkring de halvhundrede. De fleste Folk kendte ham aabenbart. Man vendte sig om efter ham, og mange hilste ærbødigt.

Udenfor den oplyste Rigsdagsbygning, hvor der holdtes Aftenmøde, sagde de to Herrer hinanden Farvel, og den høje forsvandt ind gennem Porten. Politibetjenten ved Indgangen og Budene i Korridorerne rettede sig med stram Honnør. Det var Tyrstrup, Ministerchefen, til hvem Enslev for et Par Aar siden i en Sygdomsperiode havde overgivet Folkestyrets Scepter.

Da han kom ind i Folketingssalen, var Mødet lige begyndt. Paa Talerstolen stod en ældre Bonde og talte for en halv Snes Medlemmer. Det var Finanslovsdebattens attende Møde, og Høsten var forlængst aftærsket. Til-